

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Profet in Ballingschap, Deel 8: De Vier Dieren (Daniël 7)

Welkom terug bij onze studie over het boek Daniël. In ons laatste studie hebben we Daniël hoofdstuk 6 behandeld, waar Daniël werd beschuldigd van verraad omdat hij God aanbad. Daniël werd in een leeuwenkuil gegooid, maar God hem heeft beschermd. De koning gaf Daniël vervolgens een promotie en voedde zijn aanklagers aan diezelfde leeuwen.

In deze studie gaan we Daniël hoofdstuk 7 behandelen. In hoofdstuk 7 heeft Daniël een visioen waarin hij vier grote dieren ziet. Hij ziet God op Zijn troon zitten en er wordt een oordeel uitgevaardigd dat de heerschappij van de dieren wegneemt en het vierde dier volledig vernietigt. Vervolgens wordt de eeuwige heerschappij gegeven aan "Iemand als een Mensenzoon". De rest van het hoofdstuk legt uit wat deze dieren voorstellen en geeft meer informatie over het vierde dier.

Zoals we eerder hebben vermeld, bevat het boek van Daniël een "chiastische structuur", waarbij er significante overeenkomsten aanwezig zijn tussen sommige verhalen in het boek. Hoofdstukken 4 en 5 vormen de centrale as van die structuur, waar beide hoofdstukken de vernedering beschrijven van een arrogante koning. Vanuit deze centrale as naar buiten, beschrijven de hoofdstuk 3 en 6 allebei de bescherming van God over Zijn volk, toen ze ervoor kozen om God te gehoorzamen in plaats van de onrechtvaardige koningen. Nu, in hoofdstuk 7, bevinden we ons aan de rand van deze structuur. Hoofdstuk 7 heeft veel overeenkomsten met hoofdstuk 2. In hoofdstuk 2 kreeg Nebukadnezar een visioen van een beeld dat was gemaakt van vier verschillende metalen (Daniël 2:32-33). Hier in hoofdstuk 7 krijgt Daniël een visioen van vier verschillende dieren. In hoofdstuk 2 beelden die metalen verschillende koninkrijken uit (Daniël 2:37-40). Hier in hoofdstuk 7 vertegenwoordigen de vier dieren ook koninkrijken. In Daniël 2 worden die koninkrijken vernietigd en vervangen door een nieuw koninkrijk dat "[voor eeuwig zal standhouden](#)" (Daniël 2:44). Dezelfde vernietiging en vervanging vindt plaats bij de vier dieren in hoofdstuk 7. Dus deze twee hoofdstukken beschrijven dezelfde koninkrijken en dezelfde gebeurtenissen, maar gebruiken verschillende symbolen om die dingen weer te geven. Hoofdstuk 7 bevat een veel gedetailleerdere beschrijving van die koninkrijken en gebeurtenissen, maar we kunnen daarbij terugverwijzen naar hoofdstuk 2 om ons te helpen om dit hoofdstuk te interpreteren. Dus laten we gaan lezen en ons verdiepen in de details.

Daniël 7:1

In het eerste jaar van Belsazar, de koning van Babel, had Daniël op zijn bed een droom en kreeg hij visioenen voor ogen. Toen schreef hij de droom op. De kern van de zaken omschreef hij als volgt:

Daniël krijgt dit visioen "in het eerste jaar van koning Belsazar". Dit vertelt ons dat het boek van Daniël niet is geschreven in een chronologische volgorde. In hoofdstuk 5 stierf Belsazar, dus Daniël had dit visioen vóór de gebeurtenissen in hoofdstuk 5 en 6. Dit betekent dat hij op dat moment al wist dat zowel Babylon als Perzië omvergeworpen zouden worden. Misschien droeg deze kennis bij aan het geloof en de zekerheid die hij had, toen hij zich in de stad Babylon bevond terwijl die stad werd geplunderd in hoofdstuk 5, en toen hij in hoofdstuk 6 in de leeuwenkuil werd gegooid. Laten we verder gaan:

Daniël 7:2-3

Daniël nam het woord en zei: 's Nachts in mijn visioen keek ik toe, en zie, de vier winden van de hemel zweepten de grote zee op, en vier grote dieren stegen op uit de zee, die van elkaar verschilden.

De vier winden van des hemel is een term die wordt gebruikt om de ballingschap van de Israëlieten te beschrijven, nadat ze gevangen waren genomen door de Assyriërs en Babyloniërs (zie Deuteronomium 30:4; Zacharia 2:6; Markus 13:27). Het is verbonden met de uitdrukkingen "de vier windstreken (einden) van de hemel", "einden der aarde" en "de vier hoeken van de aarde", wat een typische verwijzing is naar heel Mesopotamië (Jesaja 11:12; 41:8-9; 49:5-6; Openbaring 7:1, 9). Deze terminologie wordt ook gebruikt door niet-Israëlieten; zo noemde de Perzische koning Cyrus zichzelf "de koning van de vier hoeken van de wereld"

(*Cyrus Cylinder*, www.livius.org)

Daniël noemt zowel de vier winden van de hemel als de grote zee. De term "grote zee" is in de Bijbel meestal een verwijzing naar de Middellandse Zee, die ten westen van Israël ligt (Numeri 34:6-7; Jozua 1:2-4; 9:1; 15:12, 47; 23:4; Ezechiël 47:10, 15, 20; 48:28). Het lijkt er dus op dat deze vier dieren, deze vier koninkrijken, gaan heersen over de gehele wereld waar Israël naartoe was verbannen, evenals over Israël zelf, naast de grote zee. Het visioen van Daniël is dan ook gericht op hoe deze dieren zich verhouden tot Israël tijdens de tijd van hun ballingschap. Daniël gaat verder met het beschrijven van deze dieren:

Daniël 7:4-8

Het eerste was als een leeuw, met vleugels van een arend. Ik keek toe totdat zijn vleugels uitgerukt werden. Het werd van de aarde opgeheven, het werd als een mens op zijn voeten gezet en het werd een mensenhart gegeven. En zie, een ander dier, het tweede, leek op een beer. Het richtte zich op naar één kant. Het had drie ribben in zijn muil, tussen zijn tanden. Men zei het volgende tegen het dier: Sta op, eet veel vlees. Daarna keek ik, en zie, er was nog een ander dier, als een luipaard. Het had vier vogelvleugels op zijn rug en het dier had vier koppen. En het werd heerschappij gegeven. Daarna keek ik toe in de nachtvisioenen, en zie, het vierde dier was schrikwekkend, gruwelijk, en uitzonderlijk sterk. Het had grote ijzeren tanden. Het at en verbrijzelde, en de rest vertrapte het met zijn poten. Het verschilde van al de dieren die ervóór geweest waren. En het had tien hoorns. Terwijl ik op de hoorn bleef letten, zie, een andere, kleine, hoorn rees daartussen op. Drie van de eerdere hoorns werden voor hem uitgerukt. En zie, in de hoorn waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak.

Wat Zijn de Vier Dieren?

Laten we de identiteit van deze vier dieren gaan vaststellen. Verderop in dit hoofdstuk legt Daniël uit dat deze beesten "vier koningen zijn, die uit de aarde zullen opstaan" (Daniël 7:17). Nogmaals, deze vier dieren stellen dezelfde dingen voor als de vier soorten metaal van het beeld in Daniël hoofdstuk 2 (Daniël 2:37-40). Het eerste dier vertegenwoordigt dus het eerste koninkrijk, dat zowel Israël als de vier hoeken van de aarde zou veroveren.

Wie was dit eerste beest? Het was hetzelfde als het "gouden hoofd" uit Daniël hoofdstuk 2; het was het koninkrijk van Babylon, onder de heerschappij van koning Nebukadnezar (Daniël 2:37-38). Dit dier was "als een leeuw, met vleugels van een arend" (Daniël 7:4). Gevleugelde leeuwen met menselijke hoofden, of sfinxen, kwamen veel voor in zowel de Assyrische als de Babylonische kunst.

(E.C. Ravenshaw, "On the Winged Bulls, Lions, and Other Symbolical Figures from Nineveh", *The Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland* Vol. 16 (1856), blz. 93-117).

De verschijning van dit dier zou ook kunnen symboliseren dat Nebukadnezar Mesopotamië veroverde met de wreedheid van een leeuw en de snelheid van een adelaar. Babylon begon slechts als een stad, maar begon hun koninkrijk sterk uit te breiden in 625 v.Chr. ...

(Karen Rhea Nemat-Nejat, *Daily Life in Ancient Mesopotamia* [Westport, CT: Greenwood Press, 1998] blz. xxi),

... en in 586 v.Chr. had Nebukadnezar het grootste deel van de Mesopotamische regio onder controle.

-Yuval Levavi, "The Neo-Babylonian Empire: The Imperial Periphery as Seen from the Centre", *Journal of Ancient Near Eastern History*, Vol. 7 Issue 1, 27 July 2020, www.degruyter.com)

Binnen veertig jaar gingen ze van een enkele stad over naar een wereldrijk. Dit dier werd zijn vleugels uitgerukt en kreeg de geest van een mens. Dit lijkt een verwijzing te zijn naar Daniël hoofdstuk 4, waar God koning Nebukadnezar straft met de geest van een dier, en hem later herstelt met de geest van een mens (Daniël 4:13, 31). De symboliek van dit dier past dus heel goed bij Babylon.

Het tweede dier, de beer met de drie ribben in zijn muil, was het volgende koninkrijk dat de regio zou regeren: het Medo-Perzische rijk, onder koning Cyrus. De profeten hadden voorspeld dat de Meden Babylon vele jaren lang omver zouden werpen (Jesaja 13:17-19; Jeremia 51:11, 28-29). Sommige geleerden leggen dit uit als dat de Meden volledig afgescheiden moeten worden beschouwd van de Perzen; dat de Meden één dier zijn en de Perzen een ander dier. Maar zowel Daniël hoofdstuk 8 als de seculiere geschiedenis laten echter zien dat de Meden en Perzen in die tijd samen één koninkrijk vormden.

(Daniël 8:20; Herodotus, *Histories* 1:190–191; Xenophon, *Cyropaedia* 7.5.1-30).

In feite veroverden de Perzen de Meden en namen hen op in hun koninkrijk voordat Babylon ooit werd aangevallen. Zoals we lezen in Daniël hoofdstuk 5, veroverde koning Cyrus Babylon in 539 v.Chr.

(-Stephen Dando-Collins, *Cyrus the Great: Conqueror, Liberator, Anointed One* [Nashville, TN: Turner Publishing Company 2020] blz. 160-180).

Zijn koninkrijk wordt afgebeeld als een beer die drie ribben tussen zijn tanden houdt. De Bijbel beschrijft beren, leeuwen en luipaarden, als wilde dieren (1 Samuël 17:34-37; Spreuken 28:15; Jesaja 11:6-8; Klaagliederen 3:10; Hosea 13:7-8; Amos 5 :18-19). De "drie ribben" in de bek van de beer kunnen de drie naties vertegenwoordigen die de Perzen veroverden om hun koninkrijk veilig te stellen. Die naties waren Media, Lydia en Babylonië.

(-R. Schmitt, "ACHAEMENID DYNASTY", *Encyclopædia Iranica*, I/4, blz. 414-426).

Sommigen geloven dat de drie ribben in plaats daarvan verwijzen naar Babylonië, Lydië en Egypte, hoewel de Perzen Egypte pas veel later veroverden.

(-John Walvoord, *Daniël*, edited by Charles H. Dyer & Philip E. Rawley [Chicago, IL: Moody Publishers, 2012], blz. 193).

Deze beer kreeg de opdracht om "op te staan" en "veel vlees te eten" (Daniël 7:5). De uitdrukking "vlees eten" wordt gewoonlijk gebruikt wanneer God ervoor zorgt dat één groep mensen het oordeel brengt over een andere groep mensen (Deuteronomium 32:42; Jesaja 9:18-21; Zacharia 11:7-16; Openbaring 17:15-18). In het visioen van Johannes, in het boek Openbaring, eet een beest het vlees van een vrouw (Openbaring 17:16), en deze vrouw wordt "het grote Babylon" genoemd (Openbaring 17:5). Zo verwijst de uitdrukking "veel vlees eten", hier in Daniël, waarschijnlijk naar God, die de Meden en Perzen gebruikte om het oordeel te brengen over Babylon (Daniël 5:24-28; Jesaja 13:17-19; Jeremia 51:11, 28-29). Nogmaals, we zagen dat dit oordeel zich afspeelde toen de Perzen Babylon veroverden in Daniël hoofdstuk 5. Perzië heerste ongeveer tweehonderd jaar over Mesopotamië, totdat ze omver werden geworpen door het volgende dier.

Het derde dier komt overeen met het koninkrijk Griekenland, onder de heerschappij van Alexander de Grote.

(Quintus Curtius Rufus, *The History of Alexander*).

Daniël 8 geeft aan dat Griekenland het koninkrijk is dat hier wordt afgebeeld; in dat hoofdstuk wordt Daniël expliciet verteld dat het Medo-Perzische rijk zal worden verslagen en vervangen door het Griekse rijk (Daniël 8:20-21). Dus als de beer, het tweede dier uit hoofdstuk 7, Medo-Perzië voorstelt, dan moet de luipaard, het derde dier, Griekenland voorstellen. Nogmaals, Alexander de Grote was koning over Griekenland toen ze de Perzen versloegen en hun koninkrijk inlijfden. Alexander kwam technisch gezien uit Macedonië, maar hij regeerde ook over Griekenland, en hij noemde zichzelf een "Griekse man"

(Tim Whitmarsh, "Alexander's Hellenism and Plutarch's Textualism", *The Classical Quarterly* Vol. 52 No. 1 (2002) blz. 174).

Alexander voltooide zijn verovering van het Perzische rijk in 330 v.Chr.

(Waldemar Heckel, *Osprey Guide to the Wars of Alexander the Great* [London: Bloomsbury Publishing 2014] blz. 14).

Het Griekse dier wordt afgebeeld als een luipaard met vier vogelvleugels en vier koppen. Net als de beer wordt de luipaard in de Schrift beschreven als een wild dier (Jesaja 11:6; Jeremia 5:6; Hosea 13:7). De vier hoofden zijn waarschijnlijk een verwijzing naar vier generaals van Alexander, die na zijn vroegtijdige dood verschillende delen van Alexanders koninkrijk erfden.

(Josephus, *Antiquities of the Jews* 12.1.1).

De vier vogelvleugels kunnen een verwijzing zijn naar de ongelooflijke snelheid waarmee Alexander de vier hoeken van de aarde veroverde; Alexander veroverde al het land van Perzië in slechts tien jaar. We zullen het koninkrijk van Alexander verder bespreken in de volgende studie wanneer we Daniël hoofdstuk 8 bespreken.

De identiteit van het vierde dier, het schrikwekkende dier met ijzeren tanden en tien horens, wordt niet gegeven in Daniël, maar we weten uit de geschiedenis dat Rome de volgende natie was die zowel Israël als de rest van Mesopotamië zou veroveren. Rome breidde zich al eeuwenlang langzaam uit vanuit Italië, maar ze veroverden Jeruzalem in 63 v.Chr.

(www.jewishencyclopedia.com),

Rond 31 v.Chr. hadden ze de onbetwiste controle over de gehele Middellandse Zee.

(David Abulafia, *The Great Sea: A Human History of the Mediterranean* [London: Penguin Books 2012], blz. 198, 208; Olga Tellegen-Couperus, *Short History of Roman Law* [London: Routledge 1993] blz. 32).

Van het vierde dier werd gezegd dat het "ijzeren tanden" had (Daniël 7:7), wat ons doet denken aan de voeten van het beeld uit Daniël 2:

Daniël 2:40

En het vierde koninkrijk zal sterk zijn als ijzer, want het ijzer verbrijzelt en vergruist alles. Juist zoals het ijzer alles verplettert, zo verbrijzelt en verplettert dit koninkrijk alles.

Rome "brak en verbrijzelde" de naties die het veroverde, vooral Israël.

(David Abulafia, *The Great Sea: A Human History of the Mediterranean* [London: Penguin Books 2012], blz. 198; John Walvoord, *Daniël*, edited by Charles H. Dyer & Philip E. Rawley [Chicago, IL: Moody Publishers, 2012], blz. 199)

Daniël 7 zegt dat het vierde dier "at en verbrijzelde, en de rest vertrapte het met zijn poten" (Daniël 7:7). Het woord dat wordt gebruikt voor "at" [akal] kan ook "beschuldigen" betekenen (bijv. Daniël 3:8; 6:24). Onder de Romeinse heerschappij kregen de Joden te maken met talloze beschuldigingen, die leidden tot vervolging, geweld of ballingschap.(1) Terwijl Rome Israël bezette, verslonden ze ok veel van haar rijkdom.(2)

(1) (bijv. Hand 18:2; Cassius Dio, *Roman History* 60.6.6-7; Josephus, *Antiquities of the Jews* 18.3.5; 18.8.1; *Wars of the Jews* 7.3.2).

(2) (*Antiquities of the Jews* 14.7.1; 14.9.3; 15.1.2; 17.8.1).

Ze braken die ook in stukken door het in afzonderlijke districten te verdelen (*Antiquities* 14.5.4) en verspreidden de inwoners (*Antiquities* 18.3.5). Ten slotte vertrapten ze alles wat er nog van over was door middel van een voortdurende meedogenloze onderdrukking van de mensen (*Antiquities* 17.10.2; 18.3.2; *Wars* 2.18.1). Er zijn nog meer aspecten van Rome die bij dit vierde dier passen. We zullen die aspecten later in het hoofdstuk verder bespreken, wanneer dit dier opnieuw wordt genoemd.

Laten we deze vier dieren snel even samenvatten: het eerste dier, de leeuw met de vleugels van een adelaar, stelt Babylon voor. Het tweede dier, de beer met de drie ribben in zijn bek, stelt Medo-Perzië voor. Het derde dier, de luipaard met de vier koppen en de vier vleugels, stelt Griekenland voor. En het vierde dier, met ijzeren tanden en de tien horens, vertegenwoordigt naar onze mening Rome. Zoals we hebben vermeld bij de behandeling van Daniël 2, hadden deze koninkrijken allemaal polytheïstische religies met afgoden, en zoals we in dit hoofdstuk hebben gezien, heersten ze allemaal gedurende een bepaalde tijd over zowel Israël als het grootste deel van de bekende wereld. Laten we, met dit in gedachten, Daniël 7 verder gaan lezen.

De Oude van Dagen en de Zoon des Mensen

Daniël 7:9-10

Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend.

Dus nadat hij de vier dieren uit de zee heeft zien oprijzen, ziet Daniël deze "Oude van dagen" plaatsnemen op Zijn troon, waar er boeken worden geopend en het oordeel zal worden geveld. De beeldspraak in deze passage vinden we ook in veel andere geschriften. Het hebben van het haar als witte wol wordt ook genoemd in het boek Openbaring, waarin Jesjoea wordt beschreven (Openbaring 1:14). Van engelen wordt soms gezegd dat ze kleding hebben die "wit (is) als sneeuw" (Mattheüs 28:3). Het dragen van schone witte kleren symboliseert over het algemeen de gerechtigheid (Openbaring 3:4-5; 19:8, 14). Gods troon wordt op verschillende plaatsen geassocieerd met vuur (Ezechiël 1:26-28; Openbaring 4:5), en het vuur zelf symboliseert vaak oordeel (Jesaja 10:16; 66:16; Amos 7:4; Mattheüs 5:32; Hebreëen 10:27; 2 Petrus 3:7). God wordt vaak afgebeeld als omringd door tienduizenden heilige wezens die Hem dienen (Deuteronomium 33:2; Judas 1:14; Numeri 10:36; Genesis 24:60; Deuteronomium 33:17). Ook "de boeken (die) werden geopend" is een andere verwijzing naar het oordeel. Tal van geschriften beschrijven een "boek des levens" dat de namen van de rechtvaardigen bevat (Openbaar 20:11-15; 21:27; Exodus 32:32-33; Psalm 69:28). Degenen van wie de namen in het boek voorkomen, zullen leven. Al deze beeldspraak verwijst naar God, als een Rechter in een rechtbank, die een rechtvaardig oordeel uitvoert. Maar wie wordt er precies geoordeeld? De volgende paar verzen vertellen het ons:

Daniël 7:11-12

Toen keek ik, vanwege het geluid van de grote woorden die de hoorn sprak. Ik keek toe totdat het dier gedood werd en zijn lichaam vernietigd werd, en aan het laaiend vuur werd prijsgegeven. Ook de rest van de dieren ontnam men hun heerschappij, want verlenging van het leven was hun gegeven tot een bepaald tijdstip en een bepaalde tijd.

Dus nadat de scène van het gerechtshof van God is vastgelegd, verwijst Daniël terug naar het vierde dier, dat één hoorn had die "vol grootspraak was" (Daniël 7:8). Dit dier wordt gedood en er wordt gesuggereerd dat dit doden een straf is, een oordeel voor de "grootspraak" van deze hoorn. Openbaring 13 beschrijft ook een "beest" dat "godslasteringen" sprak (Openbaring 13:1, 5-6) en later werd veroordeeld (Openbaring 19:20), wat hetzelfde patroon aangeeft. Nogmaals, we komen op dit onderwerp terug wanneer Daniël, na vers 19, meer details ontvangt over dit vierde dier. Voorlopig is het belangrijk om op te merken dat het dier wordt geoordeeld en dat de "heerschappij" van alle dieren wordt weggenomen. De volgende verzen vertellen ons aan wie die heerschappij werd gegeven:

Daniël 7:13-14

Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan.

Dus de heerschappij die werd weggenomen van de dieren - weggenomen van de heidense koninkrijken die Mesopotamië veroverden en regeerden - werd gegeven aan "Iemand als een Mensenzoon". Het eerste wat opvalt is dat deze "Mensenzoon" dezelfde zou zijn als de "steen" uit Daniël 2 - de steen die het beeld van vier soorten metaal vernietigde en verving (Daniël 2:44-45). Zoals we in hoofdstuk 2 hebben aangegeven, stelt deze steen de Messias Jesjoea voor. Het tweede wat we willen opmerken is dat deze "Mensenzoon", die met de wolken kwam, heerschappij en eer en koningschap werd gegeven, en werd voorgesteld aan de Oude der dagen, die sneeuw witte kleren droeg en omringd was door engelen terwijl Hij het oordeel uitsprak over de dieren. Al deze elementen komen terug in een zeer belangrijke gebeurtenis: de gedaanteverandering van Jesjoea. Die gebeurtenis vindt plaats in Mattheüs 16 en 17:

Mattheüs 16:27-17:5

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk. En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes, zijn broer, met Zich mee en bracht hen op een hoge berg, alleen hen. En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht. En zie, aan hen verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken. Petrus antwoordde en zei tegen Jezus: Heere, het is goed dat wij hier zijn; laten wij, als U wilt, hier drie tenten maken, voor U een, voor Mozes een, en een voor Elia. Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem!

Nogmaals, deze gedaanteverandering toont veel elementen uit het visioen uit Daniël 7: De Zoon des mensen (Mattheüs 16:27; Daniël 7:13) komt in een wolk (Mattheüs 17:5; Daniël 7:13), met zuivere witte kleding (Mattheüs 17:2; Daniël 7:9) met als doel om te oordelen (Mattheüs 16:27; Daniël 7:10) en om Zijn Koninkrijk te vestigen (Mattheüs 16:28; Daniël 7:14). De andere Evangelieën bevatten aanvullende details die overeenkomen met Daniël 7: Het verslag van Markus zegt dat dit Koninkrijk zal komen "met kracht" (Markus 9:1), wat verwijst naar de "heerschappij" die werd gegeven aan de Zoon des mensen in Daniël 7: 13. Lukas vermeldt dat de Zoon des mensen zal komen "in Zijn heerlijkheid en de heerlijkheid van de Vader en in die van de heilige engelen" (Lukas 9:26), wat parallel loopt aan de heerlijkheid die wordt genoemd in Daniël 7:14. Alles bij de gedaanteverandering vertelt de discipelen dat Jesjoea de "Zoon des mensen" is, die werd geprofeteerd in Daniël 7. Hetzelfde wordt aan Johannes verteld in zijn visioen uit het boek Openbaring:

Openbaring 1:4-7

... genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die **voor Zijn troon** zijn, en van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde. Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij **de heerlijkheid en de kracht** in alle eeuwigheid. Amen. Zie, **Hij komt met de wolken**, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen.

Openbaring 1:12-18 (NBG)

En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren, en te midden van de kandelaren iemand als eens mensen Zoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en **Zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw**, en Zijn ogen als **een vuurvlam**; en Zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en Zijn stem was als een geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht. En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.

Ook hier hebben we de beeldspraak uit Daniël 7: iemand als een Mensenzoon, met haar als witte wol, die heerlijkheid en heerschappij heeft en komt in de wolken van de hemel om oordeel te brengen. Ook Zijn gezicht is "**gelijk aan de zon die straalt**", wat terugwijst naar de gedaanteverandering van Mattheüs 17:2, wat op zichzelf weer terugverwijst naar Daniël 7.

De gedaanteverandering van Jesjoea toonde aan dat Hij de Mensenzoon is waarover in dit hoofdstuk van Daniël wordt geprofeteerd. Hij verwees ook naar Daniël 7 in Zijn eigen profetieën. In Mattheüs 24 zei Jesjoea dit:

Mattheüs 24:29-31

En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen **de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid**. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

Openbaring beschrijft iets vergelijkbaars. Het spreekt over engelen die de vier winden tegenhouden, en een grote menigte die wordt verzameld:

Openbaring 7:1

Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, opdat er geen wind zou waaien op de aarde, of op de zee of tegen enige boom.

Openbaring 7:9-12

Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit, en van het Lam! En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden God, en zeiden: Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen.

Wat Daniël, Jesjoea en Johannes allemaal beschrijven, is de vestiging van het Koninkrijk van God op de aarde - een gebeurtenis waar veel Profeten over hebben gesproken. Daarbij brengt God Israël bijeen uit de naties waarover ze verstrooid zijn, verenigt hen onder de leiding van de Messias, brengt het oordeel over de naties, die Zijn volk hebben onderdrukt en vestigt Zijn eigen regering op de aarde (zie Ezechiël 37, Jeremia 30-31, Jesaja 11, Ezechiël 34, Joël 2-3, Hosea 2:14-3:5; Zacharia 14). We kunnen veel zeggen over deze verbazingwekkende profetie, maar het aspect dat Daniël het meest lijkt te benadrukken, is de overdracht van de macht van deze "dierenkoninkrijken" naar het Koninkrijk van de Mensenzoon. Deze andere koninkrijken zijn tijdelijke koninkrijken. Ze lijken sterk en woest, maar uiteindelijk zijn ze gedoemd om te sterven. Het Koninkrijk van de Mensenzoon zal echter eeuwig duren. Toen we Daniël hoofdstuk 2 bespraken, vermeldden we dat deze vier koninkrijken een gemeenschappelijk gebrek deelden: ze dienden allemaal afgoden in plaats van God. God zegt dat dit soort gedrag tot de dood zal leiden; dat degenen die afgoden dienen, zullen omkomen:

Deuteronomium 30:16-18a

Want ik gebied u heden de HEERE (JHWH), uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te gaan en Zijn geboden, Zijn verordeningen en Zijn bepalingen in acht te nemen. Dan zult u leven en talrijk worden, en zal de HEERE (JHWH), uw God, u zegenen in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen. Maar als uw hart zich afkeert en u niet luistert, en u zich laat verleiden om u voor andere goden neer te buigen en die te dienen, dan verkondig ik u heden dat u zeker zult omkomen;

Hosea 8:4b

Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.

(zie ook: Exodus 20:4-6; Leviticus 26:27-33; 2 Koningen 17:14-18; 2 Kronieken 24:18; Psalm 135:15-18; Ezechiël 6:4-10; Openbaring 2:20-27)

Dus zelfs als we deze profetieën van Daniël niet zouden hebben, kunnen we nog steeds weten dat deze koninkrijken uiteindelijk zullen vallen. Het is het onvermijdelijke gevolg van de ongehoorzaamheid aan God. Maar het Koninkrijk met de Mensenzoon als Hoofd zal God dienen, geen afgoden. Er zal geen dood zijn omdat er geen zonde zal zijn. Dus dit Koninkrijk zal voor altijd blijven bestaan. Zoals David schreef:

Psalm 45:7

Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid.

En zoals de Profeet Nathan verklaarde:

2 Samuël 7:13

Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen.

En zoals de engel Gabriël tegen Maria zei:

Lukas 1:32-33

Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.

De heerschappij zal worden overgegeven van deze afgodische naties naar de natie Israël, onder de heerschappij van de Messias, Jesjoea. Israël zal zich afkeren van de afgoderij, God dienen en eeuwig leven. Het zal een prachtig Koninkrijk zijn, en daar kunnen we nu binnengaan door ons af te wenden van onze zonden en terug te keren naar God. Meer hierover vind je in onze studiereeks: "**Wat Is het Evangelie**".

Het Vierde Dier en haar Hoorns

Na het zien van dit verbazingwekkende visioen, maakt Daniël zich zorgen, dus begint hij vragen te stellen:

Daniël 7:15-18

Ik, Daniël, was tot in het diepst van mijn geest geraakt, en de visioenen die mij voor ogen kwamen, verschrikten mij. Ik kwam in de nabijheid van een van hen die daar stonden, en vroeg hem naar de juiste betekenis van dit alles. Hij vertelde die mij en liet mij de uitleg van deze zaken weten: Die grote dieren, die vier in getal zijn, zijn vier koningen, die uit de aarde zullen opstaan. De heiligen van de Allerhoogste zullen echter het koningschap ontvangen. Zij zullen het koningschap in bezit nemen tot in eeuwigheid, ja, tot in der eeuwen eeuwigheid.

Zoals we al zeiden, vertegenwoordigen deze dieren koninkrijken - koninkrijken die uiteindelijk in bezit zullen komen van het volk van God. Na het ontvangen van deze uitleg informeert Daniël verder over het vierde dier:

Daniël 7:19-22

Toen wilde ik de ware betekenis weten van het vierde dier, dat verschilde van al de andere – uitzonderlijk schrikwekkend, zijn tanden waren van ijzer, zijn klauwen van brons, het at, verbrijzelde en de rest vertrapte het met zijn poten – en van de tien hoorns die op zijn kop zaten en van die andere, die oprees en waarvoor er drie afgevallen waren, namelijk die hoorn die ogen had en een mond vol grootspraak en waarvan de verschijning groter was dan die van zijn metgezellen. Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon, totdat de Oude van dagen kwam, de heiligen van de Allerhoogste recht verschaft werd en het tijdstip was bereikt dat de heiligen het koningschap in bezit namen.

Dit beest had "tanden van ijzer" en "klauwen van brons" (Daniël 7:19). Deze angstaanjagende heerschappij van ijzer en brons werd ook door Mozes voorzegt:

Deuteronomium 28:23-29

Uw hemel, die boven uw hoofd is, zal van brons zijn, en de aarde, die onder u is, zal van ijzer zijn. De HEERE (JHWH) zal stuifzand en stof geven als regen voor uw land. Uit de hemel zal het op u neerdalen, totdat u weggevaagd bent. De HEERE (JHWH) zal geven dat u door uw vijanden verslagen wordt; over één weg zult u tegen hen uittrekken, maar over zeven wegen zult u voor hem wegluchten. U zult een schrikbeeld worden voor alle koninkrijken van de aarde. Uw dode lichaam zal voedsel zijn voor alle vogels in de lucht en voor de dieren op de aarde, en niemand zal ze schrik aanjagen. De HEERE (JHWH) zal u treffen met zweren van Egypte, met gezwellen, met uitslag en schurft waarvan u niet genezen kunt worden. De HEERE (JHWH) zal u treffen met krankzinnigheid, met blindheid en met verwaasdheid van hart. U zult op de middag rondtasten, zoals een blinde rondtast in het donker. U zult uw wegen niet voorspoedig maken. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en beroofd worden, en er zal geen verlosser zijn.

Zoals we eerder vermeldden, denken we dat dit vierde dier Rome is. Historisch gezien kwamen veel van de kenmerken van Rome overeen met de kenmerken van dit vierde dier. De Romeinse keizer Vespasianus deed bijvoorbeeld veel van de dingen die in deze profetie over de hoorn worden beschreven. Als je Julius Caesar meetelt als de eerste "koning" van Rome, dan was Vespasianus de tiende koning van Rome, wat de tien hoorns zou verklaren. Vespasianus was de vierde keizer van het jaar 69 n. Chr., het zogenaamde "jaar van de vier keizers", dus net als die hoorn verving hij drie andere koningen. Een weinig bekend feit over Vespasianus is dat hij werd uitgeroepen tot de Messias van Juda! Dit is wat Josephus, de Joodse historicus, over hem zei:

"rond die tijd zou iemand uit hun land gouverneur moeten worden van de bewoonbare aarde." De Joden dachten dat deze voorspelling vooral van henzelf was, en veel van de wijze mannen werden daardoor misleid in hun vastberadenheid. Nu duidde dit orakel zeker op de regering van Vespasianus, die tot keizer in Judea was aangesteld.

-Josephus, *Wars of the Jews* 6.5.4, Translation from William Whiston, *Josephus: The Complete Works* [Grand Rapids: Christian Classics Ethereal Library], blz. 1486

De Romeinse historicus Suetonius zei hetzelfde, namelijk dat Vespasianus de Messias was die door de Hebreeuwse geschriften werd beloofd:

Er had zich over het hele Oosten een oud en gevestigd geloof verspreid, dat het was voorbestemd voor mannen uit Judea om de wereld te regeren. Deze voorspelling, verwijzend naar de keizer van Rome - zo bleek later uit deze gebeurtenis - nam de bevolking van Judea ter harte.

-Suetonius, *Life of Vespasian* 4.5

Er was zelfs een verhaal over Vespasianus, die op wonderbaarlijke wijze een man met een verschrompelde hand genas en een andere man genas die blind was.

(Cassius Dio, Roman History LXVI 8.1).

Dus, net als de hoorn uit Daniël 7:20, had Vespasianus zeker een mond die grote dingen sprak. Ook voerde hij, net als die hoorn, oorlog met Israël.

(Tacitus, Annalen 1.10.24-25)

En in 70 n. Chr. zegevierde hij over hen, terwijl zijn zoon Titus persoonlijk toezicht hield op de verwoesting van de Tempel (*Wars* 6.4.1-8). Dus deze ene Romeinse keizer voldoet aan veel van de beschrijvingen van de kleine hoorn van het vierde beest.

Voor alle duidelijkheid: we denken niet dat keizer Vespasianus de ultieme vervulling is van het vierde dier of de tiende hoorn. De profetie van Daniël eindigt met het oordeel over het vierde dier en de heiligen die Zijn Koninkrijk in bezit nemen. Dit gebeurde historisch gezien niet met Vespasianus, of met enige andere Romeinse keizer. Maar hij past wel in delen van het profetische patroon dat Daniël beschreef. Latere Romeinse keizers, zoals Hadrianus, lasterden God ook, voerden oorlog met Israël en zegevierden.

(Cassius Dio, *Roman History* 69.12-13)

Dit was eeuwenlang het patroon van het gedrag van Rome. De geschiedenis van de meedogenloze behandeling van zowel Joden als christenen door Rome is goed gedocumenteerd. Maar we denken dat het definitieve oordeel over Rome nog moet komen.

Wat dat betreft, moeten we een populaire gedachte behandelen die in strijd is met de onze. Sommigen beweren dat al deze profetieën uit Daniël 7 al zijn vervuld. Ze denken dat toen Rome officieel het christendom heeft bekrachtigd in de vierde eeuw n. Chr., dat de vervulling was van de profetie van het omverwerpen van het vierde dier, omdat de heiligen in het Romeinse koninkrijk bezaten. Er zijn echter veel problemen met deze gedachte. We zullen er slechts een paar noemen.

Ten eerste concentreren de profetieën van Daniël zich, net als de meeste andere Bijbelse profetieën, op het land Israël (bijv. Daniël 8:9-14; 9:16-19, 24-25). De enige plaats die alle vier de dieren onder controle hadden was Israël, niet de stad Rome. Het Koninkrijk van de heiligen van Daniël zou dus in Israël moeten worden gevestigd, niet in Rome of ergens anders.

Ten tweede zorgde de zogenaamde bekering van Rome tot het christendom er niet voor dat de Joden en de christenen niet meer werden vervolgd. De Roomse kerk excommuniceerde christenen die het Pascha of een andere Bijbelse feestdag vierden (Canons van Laodicea 7+37-38) en die rustten op de Sjabbat (Canons van Laodicea 29, Canons van het Tweede Concilie van Nicea 8). Daarnaast behandelde Rome de Joden niet beter dan toen ze nog officieel heidens waren. Dus zette de Roomse kerk het beleid van het dier voort om het volk van God te vervolgen.

Ten derde, een andere gemeenschappelijke factor tussen de vier dierenrijken was afgoderij, en dus zou het Koninkrijk van de heiligen vermoedelijk God gehoorzamen en geen afgoden meer hebben. De Roomse kerk heeft de afgoderij echter niet uitgebannen. Terwijl het zogenaamde Christelijke Romeinse rijk afgoderij buiten de kerkdiensten aan de kaak stelde (Theodosian Code 16.10.4), begonnen ze tegelijkertijd echte gehouwen beelden op te richten binnen de kerkdiensten. In 787 n. Chr. verklaarde het Tweede Concilie van Nicea het volgende:

... net als het symbool van het geëerde en leven-gevende kruis, moeten de vereerde en heilige beelden, geschilderd of gemaakt van een mozaïek of van ander geschikt materiaal, worden geplaatst in de heilige kerken van God, op heilige instrumenten, op gewaden, muren en panelen, in huizen en op een openbare manier. Dit zijn de beelden van onze Heer, God en Heiland, Jezus Christus, en van Onze Lieve Vrouw zonder smet, de heilige Goddraagster, en van de vereerde engelen en van alle heilige mensen. Hoe vaker ze worden gezien in de getoonde kunst, des te meer mensen worden aangetrokken om te degenen te herinneren die verlangen om als rolmodel te dienen, en om deze beelden hulde te betonen en respectvol te vereren.

-From the Second Council of Nicaea, translation provided by www.papalencyclicals.net

De Roomse kerk was dus niet gevestigd in Israël, maakte geen eind aan de vervolging van het vierde dier en vernietigde niet de afgodische religie van Rome. In plaats daarvan zetten ze de vervolging voort en gingen ze verder met de reeds bestaande afgoderij, door het in de kerk te plaatsen. Zij brachten geen oordeel over het vierde dier. Integendeel, ze zetten de heerschappij van het vierde dier voort. Sterker nog, 2000 jaar later wachten we nog steeds op het laatste oordeel van Daniël over het vierde dier. We beweren niet precies te weten hoe of wanneer dat oordeel zal worden voltrokken, maar we denken wel dat het nog moet komen. Jesjoea zal terugkeren in macht en heerlijkheid, en Hij zal de naties oordelen en Zijn eigen eeuwige Koninkrijk vestigen.

Dit hoofdstuk van Daniël eindigt met wat meer details over dit vierde dier.

Daniël 7:23-27

Hij zei het volgende: Het vierde dier zal het vierde koninkrijk op aarde zijn, dat verschillen zal van al de andere koninkrijken. Het zal heel de aarde verslinden, het zal haar vertrapen en haar verbrijzelen. En de tien hoorns duiden aan dat uit dat koninkrijk tien koningen zullen opstaan, en na hen zal een ander opstaan. Die zal verschillen van die er eerder geweest waren. Drie koningen zal hij vernederen. Woorden tegen de Allerhoogste zal hij spreken, de heiligen van de Allerhoogste zal hij te gronde richten. Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd. Daarna zal het gerechtshof zitting houden: men zal hem zijn heerschappij ontnemen, hem verdelgen en volledig vernietigen. Maar het koningschap en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder heel de hemel zullen gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste. Zijn koninkrijk zal een eeuwig koninkrijk zijn, en alles wat heerschappij heeft, zal Hem eren en gehoorzamen.

In deze passage worden er verschillende aanvullende details gegeven over het vierde dier, maar twee daarvan zullen we ons even op concentreren: Eén, de hoorn van het beest, zal "de tijden en de Wet veranderen", en twee, "ze zullen in zijn hand worden gegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd." Deze tekst is nogal vaag, maar het is mogelijk dat Daniël hoofdstuk 9 dit voor ons verduidelijkt. Daniël 9:26-27 spreekt van een "vorst die komen zal, die de stad en het heiligdom te gronde richt". Diezelfde vorst maakt voor een halve week een einde aan het slacht en graanoffer. Traditioneel worden de "weken" in Daniël 9 beschouwd als periodes van zeven jaar, dus halverwege de week zou drie en een half jaar zijn. Als de "tijden" in Daniël 7 ook overeenkomen met jaren, dan zijn "tijd", "tijden" en "halve tijd" één plus twee plus een half jaar – dus drie en een half jaar. Het kan dus zijn dat de "tijden van de wet", die veranderd worden in Daniël 7, dezelfde zijn als het "offer en de offerdienst" die drie en een half jaar lang worden beëindigd in Daniël 9.

Een ander interessant punt is dat Vespasianus ervoor zorgde dat de dagelijkse offerdienst in Jeruzalem drie en een half jaar na de belegering van Jeruzalem is gestopt.

(William Whiston, Works of Josephus, voetnoot bij Wars of the Jews 6.2.1).

Voor alle duidelijkheid, het is niet zeker dat Daniël 7 en 9 dezelfde gebeurtenis beschrijven, en nog minder duidelijk dat ze beide verwijzen naar Vespasianus, maar we denken dat dit detail over de offers op zijn minst het vermelden waard is. Daarnaast zijn er ook andere historische voorbeelden die passen in dit patroon van drie en een half jaar, en die zullen we onderzoeken wanneer we Daniël hoofdstuk 9 behandelen.

Wat kunnen we hiervan leren?

Zoals we hebben gezien, zit Daniël 7 boordevol geschiedenis en symboliek. We hebben maar een heel klein deel behandeld van alle details en verwijzingen die dit hoofdstuk geeft naar andere geschriften. Maar te midden van al deze complexe symbolen en profetieën willen we de lessen van dit hoofdstuk niet uit het oog verliezen. Hier zijn drie zaken waarvan we denken dat ze opvallen.

Ten eerste, net als de rest van het boek van Daniël, herinnert dit hoofdstuk ons eraan dat de krachten van deze wereld tijdelijk zijn en dat hun plannen uiteindelijk op niets uitlopen. Het Koninkrijk van God is eeuwig en Zijn wil zal uiteindelijk zegevieren. Er is geen politiek plan, geen militaire verovering, geen enkel menselijke verbeelding die God niet zag aankomen. Hij heeft het allemaal gezien en gepland. Niet alleen dat, maar soms geeft Hij ons een glimp van Zijn plannen, gewoon om ons gerust te stellen dat Hij alles onder controle heeft. Hoewel we niet noodzakelijkerwijs elk detail begrijpen, kunnen we uit de historische nauwkeurigheid van de profetieën over de dieren opmaken dat Daniël een betrouwbare bron is. We kunnen er zeker van zijn dat het laatste deel van deze profetie, waarin God alles overwint, ook zal uitkomen.

Ten tweede, één van de implicaties van het feit dat God uiteindelijk zal overwinnen, is dat we moeten doen wat God zegt. Willen we liever deel uitmaken van deze dieren-koninkrijken, die vernietigd zullen worden, of deel uitmaken van Gods Koninkrijk dat eeuwig zal duren? Zoals David schreef:

Psalm 84:11-13

Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid. Want God, de HEERE (JHWH), is een zon en een schild, de HEERE (JHWH) zal genade en eer geven, Hij zal het goede niet onthouden aan hen die in oprechtheid hun weg gaan. HEERE (JHWH) van de legermachten, welzalig de mens die op U vertrouwt.

En zoals Paulus schreef:

Galaten 6:7-9

Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten. En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven.

Laten we dus eerst het Koninkrijk van God zoeken en Zijn gerechtigheid, zodat we een eeuwige beloning kunnen oogsten.

En nu we het hebben over het allereerst zoeken van Gods Koninkrijk, het laatste deel waarop we ons willen concentreren, is de identiteit van onze Koning. Toen Jesjoea nam gedaante veranderde, was dat een teken dat Hij de geprofeteerde Mensenzoon was, Degene die heerschappij zal ontvangen over de wereld nadat de dieren zijn geoordeeld. Aangezien Hij de Koning is, moeten we Zijn voorbeeld volgen en Zijn ambassadeurs zijn. We zouden acht moeten slaan op de stem die uit de hemel komt en zei: "Luister naar Hem." Hij is lang geleden aangesteld tot Koning en Hij gaat regeren:

Openbaring 17:12-14

En de tien hoorns die u gezien hebt, zijn tien koningen, die het koningschap nog niet hebben ontvangen, maar die samen met het beest één uur koninklijke macht zullen ontvangen. Dezen zijn eensgezind en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen. Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen - zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn, geroepenen, uitverkorenen en gelovigen.

Jesjoea zal voor altijd Koning over alle naties zijn. We kunnen er net zo goed alvast aan wennen om Hem nu al te dienen en te volgen. Laten we de "grondlegger en voltooiër van ons geloof" (Hebreeën 12:1-2) centraal stellen in ons hart en in onze geest.

In de volgende studie in deze serie zullen we hoofdstuk 8 van het boek Daniël gaan onderzoeken. We hopen je daar weer te zien.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)